

La vilella Alta

Cal Vinyes

Cal Vinyes és un edifici amb façana a dos carrer, la façana principal és la que dona el carrer Major. L'edifici presenta planta baixa i dos pisos d'alçada, amb una teulada a dues vessants. A la façana principal destaquen a la primera planta tres obertures i a la segona planta balcons i finestres grans amb barana. A més, observem un petit balcó a un nivell a mig entre la planta baixa i el primer pis. Les parets són realitzades en pedra i morter i estan arrebossades. La porta d'accés té els muntants i l'arc de pedra, així com la resta de la cantonada. Aquest habitatge és l'element de més essència formal dintre del conjunt d'edificis residencials del poble.

Notes històriques:

L'edifici sembla haver format part del primer grup de cases construïdes al poble. L'habitatge original tenia la porta més a baix que l' actualment visible i va ser reformada i engrandida cap a finals del segle XVIII o principis del segle XIX.

Carrer Major

El carrer major és el carrer principal del poble i presenta una alineació perfecta, encara que les cases han estat construïdes en diferents èpoques. Generalment els edificis són d'una o dues crugies i tenen dos o tres pisos d'alçada, l'últim dels quals, generalment, correspon a les golfes. Les construccions estan realitzades en pedra i arrebossades, encara que a les edificacions més noves o als afegitons és més corrent la utilització del maó. Les cobertes són de teula i al ràfec de les cases més antigues s'acostuma a trobar l'any de la construcció. En aquestes últimes les portes d'accés solen estar construïdes en pedra amb dovelles, i a les noves edificacions el mètode emprat és l'arc de descàrrega fet amb maons. El carrer Major de la Vilella Alta és un dels raríssims carrers dels pobles del Priorat que té una alineació tan acusada, tan perfecta.

Església de Santa Llúcia

L'església Santa Llúcia és un edifici de tres naus sense creuer. La volta és de canó amb llunetes a la nau central i d'aresta a les naus laterals. El presbiteri és a un nivell més alt que la resta de la nau. Al seu costat esquerra trobem una capella dedicada al Santíssim. L'interior del temple està arrebossat i s'han respectat unes pintures i diferents medallons, també pintats, en èpoques incertes, sobretot en un tram de la nau esquerra i a la capella del Santíssim. La porta principal està decorada amb un arc escarser, pilastres laterals i un guardapols mixtilini, amb una fornícula i tot el conjunt està coronat per un motiu ornamental. La façana presenta un rosetó i una finestra allargada, i dues finestres més petites als laterals. L'acabament és rematat per un guardapols. Penjat de la paret de la nau lateral dreta, als peus del temple, trobem un retaule del segle XVIII, possiblement. El conjunt està realitzat en pedra, la façana arrebossada amb reforç de carreus als angles. El campanar situat als peus del temple, al seu costat dret, és de maons estan arrebossats.

Notes històriques:

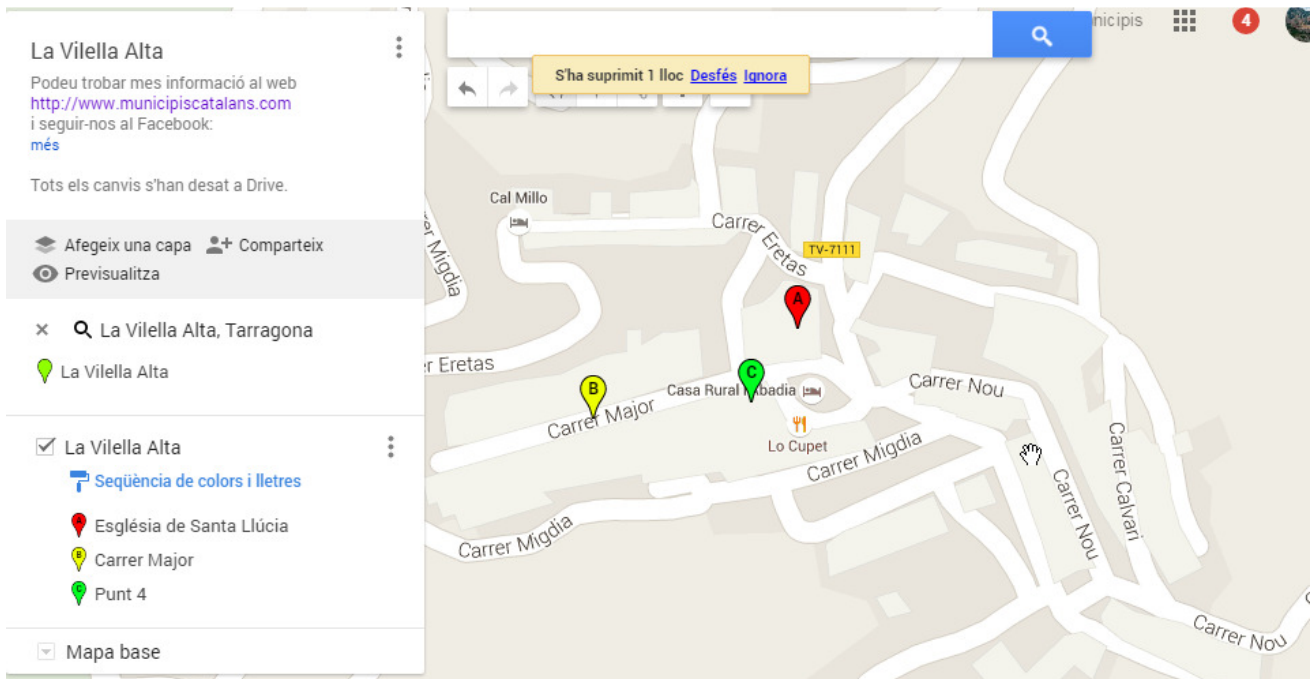
L'església va ser construït entre els anys 1770 i 1772, data de construcció del campanar, tal com trobem documentat en un llibre de l'Ajuntament. Fou annexa a la de Torroja. L'any 1936 va patir un incendi en el que únicament es va salvar una part d'un altar avui esposat a la nau lateral dreta, al costat de la porta.

Font vella i la font Àvia

La Font Vella i la Font Àvia són els punts primitius de subministrament de l'aigua a la vila. Antigament, en temps de sequera era obligat recollir la popular Post, un tros de fusta que anava passant casa per casa, i es donava el torn per anar a buscar l'aigua.

<http://www.diputaciodeltarragona.cat/>